

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Audiența Inalților noștri Arhieriei la Preafericitul Părinte

Ziua de 5 Martie 1940 va rămânea o zi
semnată în istoria bisericii noastre. Atunci
deci, pe la orele 10 înainte de amiază, au
fost primiți Inalții noștri Arhieriei în audiență
tributorească la Preafericitul Părinte Papa Pius
XII. Impreună cu dâșii au mai fost de față la
această audiență și primul secretar al
Ambasadei Române din Gașta și consilierul
(sfințnic) ecleslastic (bisericesc) părinte
Monic Tăutu, apoi alumnii (teologii) Seminarului
Român din Roma care se numesc: Pontificio Collegio Pio Romano,
impreună cu directorul părinte Evrard și cu
directorul părinte Cristea, numeroși preoți
și călugări români din diferite ordine și
al mulți mireni și studenți din universitățile
din Roma.

După ce Preafericitul Părinte s'a
așezat pe tronul său, Inaltpreasfințitul nostru
Mitropolit a ținut o cuvântare frumoasă și
insufletită, în care a arătat că, precum pe
vremuri a mers pe jos la Roma Bădă Cârșan și
s'a așezat la picioarele columnei lui Traian,
iar celorlalti au întrebat, ce vrea acolo, n'a știut
să le răspundă decât: *Mama Roma, Tata
Traian*; întocmai așa am venit și noi, mireni,
preoți, clericii și mireni români, să ne
închinăm Mamei noastre Roma și Tatălui
nostru Traian. Mai avem însă și Români aici
un Tată, pe Tine, Preafericite Părinte. Am
venit aici la Roma, să-ți sărutăm mâna și să
Te asigurăm de toată dragostea și supunerea
noastră, cerându-ți binecuvântarea. —

Vorbirea a fost firește mai lungă, rostită
în limba italiană și a fost ascultată cu
multă atenție de Sfântul Părinte, care
răspuns cam următoarele:

Venerabili Frați și iubii fi!

Ați venit să vă arătați dragostea și
supunerea voastră filiască față de acest
Scaun Apostolic, voi cari aveți Roma
Mamă, și pe Traian de Tată. Pe columna
Traian însă se află statuă sfântului Petru.
Și l-ați avut de fapt pe Traian de Tată, iar
pe Mama de Mamă, însă nu numai pe Roma
pătrună, ci și pe Roma creștină, trezindu-vă ca
popor încreștinat de Roma. Tot prin Roma
ați primit și cultura, cecece dovedesc
vestimentele voastre școli din Blaș, cari s'au ridicat
pe drumul întoarcerii voastre către acest sfânt
Scaun Apostolic al sf. Petru. Țara voastră este un
pământ rău pământesc, frumoasă și bogată,
căci Noi îi dorim o pace a sufletelor, o pace

internă (lăuntrică) a țării, și o pace externă,
rugându-L pe Atotputernicul Dumnezeu ca să
binevoiască a feri patria voastră de marea
nenorocire a războiului, îngăduindu-vă să vă
continuați munca voastră până de dragoste în
fa-voarea victimelor actualului război.

Ca o cheazășle a acestor întrelte păci, cu
ajutorul harului Domnului nostru Isus Cristos
și prin mijlocirea atotputernică a Mamei Sale
Preacurate, vă împărtășim (Noi vouă tuturor,
familiiilor voastre, întregel voastre nașuni, în
special acestor dragi alumnii români și în
primul rând noilor preoți, din întreaga inimă
noastră părintească, binecuvântarea noastră
apostolică. —

Nu putem da în întregime frumoasa vor-
bire a Preafericitului Părinte, precum n'am dat-o
nici a I. P. S. nostru Mitropolit, fiindcă amân-
două au fost roșite într'o limbă grea și poe-

tică, pe care cetitorii noștri țărani nici așa nu
ar înțelege-o.

Cele din urmă cuvinte ale Preafericitului
Părinte au fost ascultate în genunchi. Corul
teologilor români a cântat apoi „Întru mulți ani
Stăpâne”, iar Sfântul Părinte s'a întrecut mai
multă vreme cu toți cei de față. După ce l-au
sărutat cu toții mâna, iar Sfântul Părinte le-a
binecuvântat toate obiectele pe cari le-au dus
cu sine, Preafericitul Părinte a părăsit sala
tronului.

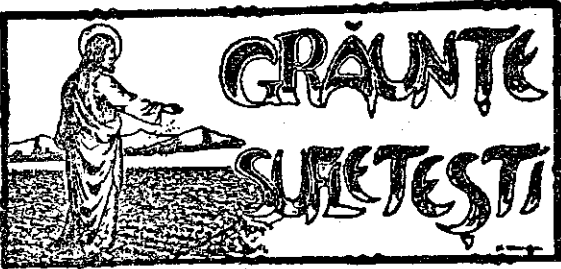
Întreagă această audiență este de-
scrișă pe larg în Nr 54 din 6 Martie 1940
al ziarului oficial: „L'Osservatore Romano”,
și încă pe pagina întâie, dându-se și fo-
tografia Sfântului Părinte șezând pe tron
înconjurat de arhierii noștri. Cum acel
ziar este citit de întreaga lume, audiența
aceasta au luat-o la cunoștință toate po-
poarele pământului, atât cele din Europa,
cât și cele din celelalte părți ale lumii.

Spun I. P. S. noștri Arhieriei că Prea-
fericitul nostru Părinte Papa Pius XII a-
tâta a fost de cald și de binevoitor față
de Români, cum nu s'a mai întâmplat nici-
odată. A voit adevărat să-și arete întreaga Sa
dragoste și să alpire față de poporul nostru.

Îi asigurăm și noi pe Sfântul Părinte
că poporul nostru ține foarte mult la
Scaunul sfântului Petru; că nu și-a uitat
nici odată de marile binefaceri pe cari
le-a primit dela Roma Papală; că până și
frații noștri ortodocși, mai ales laicii, se
conving tot mai mult de bunătatea Sfân-
tului Părinte și că nu poate fi departe
vremea când poporul român va fi o turmă
și un păstor, când ne vom avea și noi
cardinalii noștri cari vor lua parte la con-
ducerea Bisericii universale și când prin
urmare înne vom ocupa și noi, poporul
român, locul între celelalte popoare latine,
despărșindu-ne de Greci, de Sârbi, de
Bulgari și de Ruși, dela cari numai de
suferit am avut, și ocupându-ne locul
ce ni-se cuvine între frații noștri Fran-
cezi, Italiani, Spanioli și Portughezi.

Veni-va această vreme când, ase-
menea fiului rătăcit se va roști acel „Tată,
greșit-am la țceriuri și înaintea ta”, iar Tu,
Preafericite Părinte, Te vei grăbi a ne primi pe
toți în brațele Tale. Abia atunci va începe a doua
epocă de înflorire a literaturii și culturii no-
astre; abia de atunci vom începe a trăi ca po-
por cu adevărat liber; abia atunci vom în-
cepe să ne scăpăm de toate relele pe cari
le-am învățat dela Greci, Sârbi, Bulgari și
dela Ruși și să ne întărim prin credința care
numai la Roma se păstrează așa cum a învățat-o
Isus și au propovăduit-o apostolii.

Vie, Doamne, împărăția Ta, faci-se voia Ta!

Regele Cristos

„Rabbi, tu ești fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrael”. (Din evanghelia duminicii întâie a Postului Mare, Ioan I. 50).

Din aceste cuvinte rostite de către Natanail lui Isus se vede că Isus este împăratul lui Izrael, adică a poporului evreesc. Isus însă nu este numai regele lui Izrael, ci regele spiritual al lumii întregi. Aceasta a dovedit-o însuși Isus, căci iată ce citim la Ioan 18, 37:

»Zis-a drept aceea Pilat lui: „au împărat ești tu?” Răspuns-a Isus: „tu zici, că eu împărat sunt. Eu spre aceasta m'am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul”. Venind în lume a stăpânit și stăpânește și astăzi, după cum citim la Mateiu 28, 18: „Datu-mi-s'a toată puterea în ceruri și pe pământ”. În baza acestei puteri el i-a trimis pe apostoli să propovăduiască, învățându-i, să păzească toate câte a poruncit lor (Mateiu 28, 20). Așadar el se și poartă ca un rege, că numai regii au astfel de putere. Tot ca rege vorbește și la Mateiu 5, 17: „Să nu gândiți că am venit să stric legea sau prorocii; n'am venit să o stric, ci să o plinesc”. Tot ca rege vorbește și când zice: „Și Tatăl pe nimeni nu judecă, ci toată judecata o a dat Fiului” (Ioan 5, 22). Tot despre regele Cristos ni-se vorbește și în Apocalips, la 19, 16: »Și are în haină și în coapsa sa nume scris: „Împăratul împărățiilor și domnul domnilor”».

Că Isus este rege, a mărturisit mai pe urmă Papa Pius XI, care în enciclica (epistola pastorală) sa din 11 Decembrie 1925, începută cu cuvintele latinești: »Quas primas» poruncește ca la apuseni duminica cea din urmă din luna Octombrie să fie închinată Regelui Cristos.

Întrebarea, care ni-se impune în urma acestui fapt, este înainte de toate că tu, care prin botez și mir ai intrat în ceata soldaților Regelui Cristos, aperi-l de fapt, ori doară *te-ai înșirat între dușmanii lui*, atât cu gândul cât și cu fapta? Te-ai înșcris deja, în toată regula, între dușmanii lui? Crezi că poruncile lui Dumnezeu și legile Regelui Cristos nu mai sunt pentru lumea modernă și că sunt chiar piedeci pentru a putea înainta în lume? În cazul acesta ești „fiul nopții și al întunecului” după cum li numește pe unii ca aceștia sf. apostol Pavel la I Tesaloniceni 5, 5, ești un răzvrătit revoluționar, un bolșevic; și-ți vei primi pedeapsa cu siguranță.

Ori poate ești de părerea ca să *nu te înscrii nici în ceata bolșevicilor*, dar nici să lupți pentru Regele Cristos. În cazul acesta ești un laș, un soldat care în loc să lupte, aruncă armele în fața dușmanului, își ridică mâinile și se predă. Ție-ți sună deci cuvintele Mântuitorului dela Luca 11, 23: „Celce nu este cu mine, împotriva mea este, și celce nu strânge cu mine, risipește;” și tot ție-ți va spune la judecata din urmă, Regele Cristos cuvintele: „Fiind-

că ești stâmpărat, și nici cald, nici rece, te voi vărsa din gura mea” (Apocalips 3, 16).

Fii deci cuminte și „pătimizește ca un bun ostaș al lui Cristos Isus” (II Timoteiu 2, 3). Astăzi, când dușmanii vreau să-l scoată pe Regele Cristos din căsătorie, din familie, din școală, din societate și din stat; astăzi când în Rusia bolșevică dușmanii Regelui Cristos au aprins, dărâmat și spurcat atâtea biserici, iară pe slujitorii acelor biserici i-au băgat la pușcărie, i-au surghinuit ori i-au chiar omorât; astăzi nu mai e permis să stăm deoparte, lași ori neputincioși, ci trebuie să luptăm din greu în oastea Domnului, înscriindu-ne membri ai »Agru«-lui, ai Reuniunii Mariane și ai altor societăți creștine.

Iar, pentruca să putem birui, trebuie, înainte de toate, să ne reformăm pe noi înșine, începând, deodată cu începutul postului mare, o nouă viață creștinească, scutită de păcate și plină de virtuți. Trebuie să ne desbrăcăm, prin slânta taină a pocăinții, de haina păcatului și să ne îmbrăcăm în haina virtuților, luând drept întărire, cât mai des, slânta cuminecătură.

Iară, dupăce te-ai îmbrăcat în haina virtuților, trebuie să *te faci însuși apostol*. Așa o cere aceasta, dela unul înștecarele dintre noi, părintele creștinătății Papa Pius XII. Și tu, mireanule, trebuie să lupți, cu noi preoții împreună și alături, împotriva tuturor cari vreau să nimicească biserica noastră. Vei face deci tot ce-ți stă în putință ca să te abonezi la cel puțin o gazetă a bisericii tale, dară să nu fii abonent neplătitor ci plătitor. Gazetele creștine sunt avantposturile bisericii. Fără de ele biserica e ca fără mână. Susține deci gazetele creștine și le răspundește printre cunoscutii și prietenii tăi, ca să se întărească tot mai mult împărăția lui Cristos aici pe pământ.

Două lucruri trebuie deci să faci neapărat, pentru ca să fii bun ostaș al Regelui Cristos: 1. să te înscrii membru la »Agru« și la celelalte reuniuni creștine, 2. să te abonezi, plătind și abonamentul, la vre-o gazetă sau revistă a bisericii tale. Numai în forma aceasta vom fi strânși împreună toți soldații și comandanții, și vom putea lupta cu izbândă împotriva tuturor potrivnicilor și dușmanilor, strigând: **Trăiască Regele Cristos!**

Să trăiască Regele Cristos! Să trăiască în gândurile, cuvintele și faptele noastre! Să ne luptăm cu drag pentru el și, dacă e nevoie, să chiar sulerim pentru el, fiindcă cu cât ne-am luptat mai vitejește și mai îndelungat, cu atât mai sigur ne va răsplăti Regele Cristos, nu atât în lumea aceasta trecătoare, cât mai ales în lumea cealaltă care este veșnică!

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

Spiritul de jertfă al Negrilor

Vicarul apostolic din Kamerun (ținut din Africa de apus) păr. Enric Vieter scrie într-o epistolă a sa: „În satul Duala păr. Hoega catehiza seara la orele 7 vre o 90 de tineri cari munceau toată ziua în fermele din jur. Alții lucrau în fabrici. Atât fermele cât și fabricile sunt la depărtare de două ceasuri dela Duala. Ce fac acești negri tineri, ca să ajungă la orele 7 seara la ora de pregătire pentru sf. botez? S'au

înțeles cu supraveghetorii lor, ca la prânz odihnească numai o oră și jumătate, în două ore, și prin urmare să înceapă mai mai de vreme cu o jumătate de oră decât lași, cu toate că pe vremea aceea e o deosebit de nesuferit. În schimb scapă dela munca o jumătate de oră mai de vreme decât ce așadară la cinci și jumătate. Atunci apoi tot într'o fugă, la ora de cateheză și timp de 2 ore îl fac într'o oră și jumătate. La se termină ora, iară el o iau iarăși fugă, și sosesc abia la orele 10 acasă, ca să se fiindcă dimineața la orele 5¹/₂, trebuie să din nou la lucru.”

Oare noi facem o jertfă atât de mare pentru Dumnezeu? Să-i jertfești tu 5 ore zi, nu odată la săptămână, ci zi de zi, luni dearândul! Biserica e lângă noi, și n'o cercetăm. Ce am face dacă ar fi mai parte?

Școala nu e de ajuns

Gulzot, un bărbat de stat francez, a clarat, pe la mijlocul veacului trecut, că fiecare școală ce se deschide se închide temniță. Oare s'a împlinit prorocia lui G. U. Un învățat (psiholog criminal) Italian din anul 19 lea scrie referitor la aceasta următoarele: „De atunci s'au deschis mil și mil de școli, temnițele nu s'au închis; dimpotrivă, s'au deschis altele nouă”. Cultura face mult, nu-i veșea îl nobilitează pe om, ea luptă și împotriva anumitor păcate, dar ea nu poate suplini gloria, oricât s'ar strădui oamenii nepăsător tr'ale credinței.

Ce este „Unirea Poporului” pentru un preot

Preotul Aurel Muntean din Hopârta lângă Alud, ne scrie un lucru pe care îl să-l publicăm, ca să-l cunoască și cetăreții noștri. Cu mare durere trebuie adesea să constatăm că foarte mulți dintre cetăreții noștri s'au desprins de această gazetă, nu o s'au dimpotrivă îl fac greutăți mari prin neabonamentul. Și foarte ușor se poate înșela ca „Unirea Poporului” să se prăpădească din pricina aceasta, că fără bani nu se susține o gazetă.

Dar să-l lăsam să vorbească pe păr. Muntean din Hopârta:

„Încetarea apariției acestei gazete cea mai grea lovitură pentru preoții dela Ar. înșomna să-ți lipsească un mijloc care poți ca să-l ai, duminică de duminică în mijlocul poporului.

Vom pune însă umăr la umăr, stăruind în înmulțirea abonațiilor și plata la timp, și dându-ne din aceasta o obligație de conștiință preoțească.

Acum nu mă pot lăuda cu numărul abonațiilor. Am avut mai mulți; chiar un număr frumos; dar, spre părerea mea de rău, șiinea ce mi-au făcut — că eu le-am cerut atunci gazeta — unii dintre ei au fost plătitori, au ascultat de acela cari cutăratele satele predicându-le, să nu mai plătească mânuși nimica. Acela, cari s'au lăsat atrași de aceste povești, nici n'au plătit nime nimica, nici o datorie, nici chiar azi însă se s'arplină în cap, când aud că la sat în fiecare sâmbătă: „Să duceți dar aruncul la primărie, că a venit preceptorul să și umbli la jactu”. Și plătesc, și face, numai cât plătesc cam greu, că din s'au făcut mil și din mil zece de mil.”

Tot aici trebuie să arătăm că păr. Berinde din Lupeni are 47 abonații la noastră, iar păr. Stanislav din Urmărești

Majoritatea absolută a preoților noștri nu s'au nici un abonat la „Unirea Poporului“. Aceasta o spune, ca să vadă cetățile noștri să cunoască tristul adevăr.

Școala nouă

La școala țărănească din Blaj

De mai mulți ani încoace, e o școală nouă în Blaj. Nu e nouă, că ar avea ziduri nouă, pereți nou. Nici de aceea nu e nouă că ar veni cu învățatură nouă. E o școală nouă în sensul vechi și cu învățatura tot cea veche.

Atunci, de ce îl zice nouă? Apoi uite cum vine asta. Până când nu intră copilul în apă, până când nu încearcă el însuși să înnoie, să-l tot spuie cum să dea cu mâna, cum să întindă picloarele, tot nu știe înotal.

Și Dia, Gavrilă, eu știu că își puie copilul în mușel pe brazdă, îl dai în mâni coarnele plugului și tot arând el, se învață să scurteze ori să lungească potângul, dacă vrea să meargă plugul mai pe deasupra ori mai afund. Și dia zice așa: *lasă-l să învețe singur, da dia din om îl nu-l lași, o vorbă îl mai spuie, că copilul îl tot copil. Ar putea strica lucrul și uneltele, ori s'ar putea chilași. Vezi și dia că așa e vrea. Și pasărea așa își învață pull să zboare și pisica să prindă șoareci. Așa e învățatura dela școala nouă din Blaj.*

Eu dacă l-am pus bălatul o carte în mână, apoi nu-l dau azi o foale s'o învețe de rost și mâne s'o știe ca pe apă. Nici nu mă apuc azi cu vorba de el și mâne să-mi spuie tot ce-am zis.

Am băgat eu de seamă că învățatura de-a rostu se uită repede; când ajunge flacăul la armată și fata de măritat, abia își mai pot scrie numele.

De un lucru trebuie să fim tare supărați. Numele: am văzut copii buni la școală, iar când au ajuns mare, vita lui nu era mai țeselată, vaca lui nu da mai mult lapte, gunoii lui nu era

mai grilii, grâul lui nu era mai curat ca al ăluia, care nu umblase la școală. Măcar că, noi asta am fi așteptat, *pe asta să se cunoască în sat ăl cu școală, de ăl fără de școală.*

Vezi de aceea mă mână pe mine o cladă, cum se poate ca școala să nu-l fi putut schimba, și de aceea m'am gândit să fac o școală nouă, cam așa cum învață copilul la plug. La mine poți veni, frate Gavrilă, oricând să vezi cum se ocoșesc copiii, *el în de el, mai din cărți, mai din vorbele mele, mai din ce au auzit și văzut și el pe acasă. Părinții lasă, din om în om, pășunile lor să ne fie de învățatură.*

De întâmplată am început ca la școala nouă. N'am prea avut multă vreme, dar și câtă am avut, m'am silit să le arăt că-l bună cartea, drăgoșe, dar nu să o învești de rostul, că nu te alegi cu nimica, iar dacă o țal la dia și o înțelegi, apoi o deschizi și o întrebă de ce-ți trebuie, ca pe doftorul de-o boală, Doamne ferește!

Lucrările dela școala țărănească

Cânepa. La cursul țărănesc care l-am făcut anul acesta la Școala de Menaj am vorbit despre cânepă *Anuța Mihail-Jidveiu.*

Povestirea s'a început așa: a leșit o fată în fața la toate și ne-a povestit, ce a știut ea despre cânepă. Unde nu știa, noi îi puneam întrebări și spuneam și noi fiecare ce știam. *Moldovan Viorica-Tătărlău.*

Ce nu știam noi, ne spunea dnul director dela școala de stat. *Otilia Bouariu-Tătărlău.*

Am citit despre cânepă în cărți căpătate dela Camera de Agricultură și am mai știut și de acasă. *Lenuța Goga-Crăciunelul-de-sus.*

Noi, dacă vrem să avem un lucru bun, trebuie să ne îngrijim mai de vreme. Cânepa este o plantă foarte gingașă, fiindcă noi știm că este din altă țară, mai călduroasă. *Frățilă Justina-Tiur.*

Pentru ca să avem o cânepă frumoasă, trebuie lucră pământul cât mai bine. Il arăm de toamna și-i dăm gunoii putred. Primăvara arăm sau săpăm din nou, măruntind bine locul, ca să între bine căldură, lumina, umezeala. Apoi semănăm cânepa. *Otilia Bouariu-Tătărlău.*

Se seamănă după gustul fiecărui om, unii o seamănă mai deasă, alții mai rară și alții potrivit. Când e semănată mai deasă, nu crește tare înaltă, dar e mai

subțire și putem face pânză subțire, frumoasă. O fată ne-a spus că ei au semănat la un capăt deasă și toată a ars-o soarele. *Aurora Pora-Nadeș.*

Când crește cânepa de o jum. metru, noi o plivim de polomidă și alte buruienii. Mai ales de volbură, care o atrage la pământ. *Maria Sărbu-Sănmicelăuș.*

Sunt două feluri de cânepă: cânepă de vară și cânepă de toamnă. Cânepa de vară face floare, dar floarea se uscă și nu face semințe. Cânepa de toamnă face flori și semănță prin care se înmulțește. *Trifon Ana-Tău.*

După secere, când se apropie vremea de cules, ne ducem la ea și o lovim cu mâna. Dacă iese un fel de fum, știm că e coaptă. *Otilia Bouariu-Tătărlău.*

Se mai cunoaște după aceea dacă smulgem un fir de cânepă, o rupem și dacă partea luminoasă se ia păsă în cap atunci, e coaptă. *Clulea Maria-Spini.*

Când cânepa este coaptă, o smulgem, o uscăm și o batem de floare. *Anuța Fodor-Sântămarie.*

Legăm câte 10 mănuiș laolaltă și o punem în Târnavă, dar Stan Veronica din Nadeș ne-a spus: când legăm cânepa, să-l batem niște poclumpi, ca să nu o ducă apa. *Bota Lenuța, Bahnea.*

După ce am așezat-o, o acoperim și cu pământ și o lăsăm să se topească 7 zile sau mai mult, dacă apa e mai rece. Dacă este apa caldă, se topește mai repede, iar dacă e rece mai târziu. *Anuța Mihail-Jidveiu.*

Dacă o caldă apa, se topește mai repede, că are ajutorul microbilor, la care le place căldura și umezeala. *Clulea Maria-Spini.*

Cânepa se topește cu ajutorul microbilor care despoaie fuiorul de pe trunchiul. *Stan Veronica-Nadeș.*

La cânepă intră microbul între firul de cânepă și partea lemnoasă și atunci lemnul se putrezește și în acest fel se poate separa. *Anuța Mihail-Jidveiu.*

Microbii sunt de două feluri, microbi prieteni și microbi dușmani. Microbii dușmani sunt microbii de tuberculoză sau de boli lipicioase. Microbii prieteni sunt microbii cari ajută la topitul cânepei și la lapte covăsit și la dospitul pâinii. *Pora Aurora-Nadeș.*

În timp de 24 de ore microbii se înmulțesc cu milioanele, dar nu se văd. *Trifon Ana-Tiur.*

Microbii sunt mici, de nu se văd; ei se găesc în tot locul; ei vin și se lau la luptă cu sângele nostru. Pentru ca sângele nostru să învingă contra microbilor, trupul nostru trebuie să-l hrănim bine. *Maria Mărginean-Broșteni.*

Să nu ne sinchisim de o fată sau de o femeie, că nu avem o năframă sau o șurță zorzonată ca ele. Să nu ne ducem la târg slăniua și ouăle, pe care le-ar mânca frățiorii noștri și chiar noi. *Otilia Bouariu-Tătărlău.*

Foia „UNIRII POPORULUI“

Scrisoare primăverii

*M'a cuprins un dor acum,
Ca să vii în țară,
Cât de 'ngrabă, cât de 'ngrabă,
Dragă primăvară.*

*Mărțișor și-se gătește,
Tot cu gh'ocel;
Pe un delușor, la soare,
Saltă 'ntr'una mie!*

*Îndulțită, sus, în sare,
Cântă ciocârli;
Cu verdeață-i presărată
Întreogă câmpia.*

*Vreau acum să-mi stâmpăr dorul,
Să mai ies pe-afară,
S'aud iar cântare nouă...
Vino primăvară!*

I. Brumăreș

Pustnicul

— Legendă creștină —

Departa de lume, afară din oras, într'o casă dărăpănată, Isus dădu peste un pustnic, care își număra zilele pe șirul de mătăni, așteptând.

Se opră la ușa lui, intră înăuntru și întrebă, ce face.

Acesta răspunse străinului, pe care nu-l putea vedea:

— Ce aș putea face altceva acum, decât să-mi număr zilele ce le mai am și să aștept? Il aștept pe El, Mântuitorul. Am fost cândva cel mai bogat om al cetății și n'am trăit decât pentru mine și bucuriile mele. N'am vrut și n'am putut crede în minunile și în viața Lui cea veșnică: am fost necredincios. Dar, într'o zi, ce durere pentru mine, n'am mai putut privi la soare! Lumina ochilor mi-se stinse dintr'odată, iar în întunerecul ce m'a cuprins am înțeles abia marea taină a vieții de veci.

De atunci am lăsat toată averea născută din minciună și toate amăgirile vieții trecătoare, pentru alții. Și aici, cuprins de scârbă pentru trecutul meu, în fiecare zi, Il aștept să vină, chemându-L, să mă ridice din păcatul necredinții în care singur m'am aruncat.

Isus a măsurat puterea de voință cu care pustnicul se dădu în brațele suferinții, renunțând la tot ce-l fusese odată bucurie, și n'a putut să nu-și îndrepte mila spre el:

— Poate ai vrea să mai vezi?, îl întrebă.

— Nu, răspunse pustnicul, căci am văzut destul și n'am meritat acest bine!

— Poate vrei atunci să mai fi tânăr, sănătos, să mai poți trăi, să te mai bucuri de viață?

— Nu, răspunse iarăși pustnicul, căci tânăr și sănătos am fost, dar n'am știut prețul toate acestea.

— Spune-mi dar, ce ai vrea să ai, și eu te volu ajuta.

Orbul, zimbând trist, spuse: „Ce vreau? Ceea ce vreau eu, cred că îmi va fi peste puțină de a avea. Pentru tine, străine, dorința mea poate fi un lucru de nimic, pentru mine însă este tot ce poate fi mai sfânt și mai greu de avut. Dar, pentru că vrei să știi, îți voi spune: aș vrea să pot crede în Mântuitorul, să mă pot bucura în clipa din urmă de bunătatea Cerului și de mila Lui.“

Capul cel alb al pustnicului se aplecă în fața dorinții, până atinse cu buzele pământul, rămânând așa neclintit.

O clipă mai târziu, o lumină mare străbătu colțba. Pustnicul, rupt de toate durerile pământestii, porul fericit pe drumul fără de capăt al credinții.

Isus s'a întors în ziua aceea în cetate mai fericit ca orișicând.

Elisabeta Hențiu

Cântece

Peste toate satele
E senin ca laptele
Numai peste satul nost'
Este un nor mare umbros
Dar nu-i noru așa noros,
Că-i badița mânios
Și nu-i noru așa 'norat
Că-i badița supărat.
Supărare, supărare
De te-ai face-o iarbă mare
Eu pe tine te-aș cosi,
Supărată n'aș mai li,
Eu pe tine te-aș tăia

In loc să lase slăbina la frații lor cei mai mici, ca să se poată hrăni mai bine, și să poată învinge microbii. — dușmani, fata fără minte o vindr. *Pora Aurora-Nadeș.*

La o săptămână se scoate, o spălăm de noroiu și o punem să se uște la soare. Când s'a uscat, o sbîciulăm, o heciulăm, o periem și o toarcem. *Anița Fodor. Sântămărlie.*

E foarte frumoasă pânza de cânepă și mai durabilă ca cea de bumbac. Doar moși și strămoșii noștri n'au trăit tot în haine de giolgiu, cumpărate dela străini. *Cinlea Maria-Spini.*

Din resturile rămase dela fuior putem face o mulțime de lucruri: saci, străjace. Din fuior se face urzală și din călți băteală. *Trifan Ana-Tău.*

Mai departe eu cred că știm noi bine cum se lucră, pentru că putem zice noi că numai acest lucru a rămas din moși, strămoși. Acest lucru nu s'a schimbat și de astă mă bucur, pentru că ne putem îmbrăca așa ca neam de neamul nostru. Cred că dacă ne va ajuta Dumnezeu, vom reveni iar la portul nostru curat românesc, care e foarte plăcut la ochii tuturor. *Frăgiță Justina-Tiur.*

Fericită este femeia, căreia îi place să lucreze cânepă, fiindcă își îmbracă casa fără să mai dea banii pe bumbacul cel scump care nici nu se află la noi în țară. *Otilia Boariu-Tătărlău.*

După multă muncă, te alegi cu lucru bun și frumos. *Moldovan Viorela-Tătărlău.*

Cânepa a fost cunoscută la noi în țară demult. În bătrâni se cultiva și mai multă. Din bătrâni a rămas și cântece despre cânepă. *Anuța Mihai-Jidveiu.*

Cânepă voui semăna,
Eu silința îmi voui da,
Răsboiul și furca,
Le voui iubi pururea.

Maria Sârbu-Sânmiclăuș.

Acum rog pe iubitul nostru cititor să mă ierte că nu am putut să scriu mai frumos, pentru că era seară și mă grăbeam, că se stânge becul. *Frăgiță Justina-Tiur.*

M'am bucurat că fetele au știut să scrie așa de bine. Eu am scris numai câte o virgulă unde a lipsit.

Mi-ar fi plăcut să pot arăta aici și desemele fetelor despre cânepă. Mă băgam însă la cheltuială prea mare.

Dacă aveam mai multă vreme, am fi făcut și socoteli de acelea din târg, când se vînde sămăcă și futoare. Ar fi bine o școală țărănească să fie toată școală nouă.

Toma Cocișu

Supărată n'aș mai sta,
Frunză verde mărăcine
Nu mă mai judece nime
Că am eu judecător
Pe Dumnezeu, dacă mor.

*

De ce, maică, mai născut,
Dacă noroc n'am avut?
De ce m'ai mai legănat
Dacă noroc nu mi-ai dat?
Mânca-te-ar focul de dor,
N'am topor să te omor,
Nici săcure să te taiu,
Să nu-mi faci atâta baiu.

*

Face-mi-aș calea pe Gruiu
Dar n'am pentru cin's'-o suiu,
Face-mi-aș cale prin sat
Dar n'am pentru cin' s'o bat.
Pe mândra cu doi drăguți
Nu-i vrednică s-o săruți
Că umblă din mână 'n mână
Ca găleata la fântână.
Mult mă întrebă fir de iarbă
De ce sunt așa de slabă?
Eu i-am spus firuțului:
De dorul drăguțului.
Du-te dor,
Până e nor
Că dacă s-o 'nsenina,
Mai departe te-oi mână;
Du-te dor unde te mână
Și te-ășează unde-ți spun
La mândra la căpătâiu.

Serbarea în cinstea Sfântului Părinte

Duminecă, 10 Martie, s'a sărbătorit în toate bisericile noastre Preafericitul Părinte Papa Pius XII care în 12 Martie a împlinit anul decând a fost încoronat ntru Papă.

În catedrala din Blaj sf. liturghie au slujit-o cu acest prilej canonicii și directorii școlilor din Blaj. La sfârșitul sf. liturghii s'a cântat dosologia cea mare, iar pe urmă s'a rostit o rugăciune pentru Papa.

Dup'-amiază, pe la orele 5, s'a dat apoi o preafrumoasă serbare în sala de gimnastică a liceului de băieți, la care a luat parte însuși I. P. S. nostru Mitropolit.

Serbarea a început cu Imnul Regal și Imnul Papal, cântate de fanfara Liceului de băieți de sub conducerea dlui profesor Dr. Sgismund Toduța, pe cari publicul le-a ascultat în picioare.

A urmat apoi o conferință rostită de p. profesor dela Teologia Dr. Liviu Chinez, în care cu cuvinte frumoase a arătat legăturile cari ne leagă de Preafericitul Părinte dela Roma.

Studentii Academiei Teologice de sub conducerea p. profesor Ioan F.orea au cântat apoi Imnul Sfântului Părinte. Elevul dl. VI a Școlii Normale Ion Mărginean a declamat poezia „Alma Roma”, iar corul Școlii Normale de Fete de sub conducerea d-nei profesoare V. turia Popa a cântat: „Cânt de slavă” de Rik Fin k. Elevul Ioan Bărsan dl. VIII a Liceului de băieți a declamat poezia: „Omu” de G. Gregoriu iar corurile Academiei Teologice și al Școlii Normale de băieți conduse de p. prof. Celestina Cherebeșu, acompaniat de orchestră, a cântat Imnul Papal de A. Fel y.

La sfârșitul serbării I. P. S. Mitropolit Alexandru a arătat, cum au fost primiți de Sfântul Părinte, a citit vorbirea pe care a rostit-o în fața Preafericitului Părinte și a tradus în limba română întregă vorbirea a Sfântului Părinte, așa după cum se află publicată în ziarul oficial al Sfântului Părinte, în „L'Osservatore Romano”.

Hirotonirea intru preot a unui colaborator de seamă al gazetei noastre

În ziua de 3 Martie I. P. S. nostru Mitropolit a hirotonit intru preot, în Colegiul Pio Romano din Roma, pe colaboratorul nostru de seamă Simion I. Crișanu ale cărui poezii frumoase le-am publicat, atât în „Calendarul dela Blaj”, cât și în „Unirea Poporului”, sub numele de „Traian Râmleanu”. Iară în 4 Martie și-a slujit sf. liturghie în acelaș seminar.

De câte ori nu i-au citit cetitorii noștri frumoasele Sf. Sale poezii! De câte ori nu i-au binecuvântat pentru ele!

Astăzi colaboratorul nostru „Traian Râmleanu” este preot. Sf. Sa slujește zilnic sf. liturghie și va pomeni desigur și pe cetitori acestel gazete la sf. altar.

Not îi dorim și ne rugăm. Domnul, să fie preot după rândotala lui Melchisedec și după înțelesul lui Cristos, viețuind cu vrednicie intru aceea mare cinste preoțească, care i-s'a dăruit cu înalteștătatea putere a lui Dumnezeu.

Să ne trăiască intru mulți ani!

Nu este creștin bun care nu merge dumineca și în sărbători la sf. liturghie, care nu postește miercurea și vinerea și nu se roagă zilnic lui Dumnezeu, și care nu citește cel puțin o gazetă creștinească.

Bumbacul țărănesc

— O nepotriveală mare și o învățătură pentru plugari —

— Al căpăt bumbac? — Cu vorba se opreau oamenii în zilele acestea pe la ușițele sau pe la porți. Noutatea mare a zilei a fost bumbacul. A trecut mult peste veștile de războaie venite dela mântul Franței sau peste svârcolirile dela Finlandezilor și Rușilor.

Vestea cea mare că a venit bumbacul a străbătut până în cel mai îndepărtat mărț colț de sat. Și din toate părțile au început să curgă oamenii după bumbac. Centrările din primăvara trecută au fost mica pe lângă frământarea de acum. Au venit oamenii cu mâncare pe trei zile ca la o țară lungă. De unde au lipsit bărbații au venit femeile ori copilandrii. Cu răbdarea și cu tăria oamenilor au așteptat câte trei patru săptămâni de ziduri ori dormind prin grădini și se dea bumbacul așteptat.

Înainte oficialului, unde se împărțea bumbacul era o mare de oameni, ca în vremea politice. Se călca om pe om, nu alta puteai răbăte decât ajutorat de batoneta dărmilor. Cei cari ajungeau să capete câte un pachet de bumbac îl strângeau la pept ca un lucru de mare preț.

Dela început s'a văzut însă că bumbacul este prea puțin.

Oamenii n'au putut căpăta decât o jumătate de pachet și alții nici atât.

Au rămas să aștepte până când va sosi alt transport de bumbac. Nepotriva fost apoi că și din acest bumbac, așa cât s'a adus, mai întâi nu s'a împărțit ranilor ci altora cari i-ar fi putut lucra vara.

Țărăncile însă, dacă n'au primit bumbacul acum, mai târziu nu mai au ce să facă cu el, căci începe lucrul la câmp și nu pot sta să țoasă. Rămâne însă și pentru plugari o bună învățătură dela această cultivare mai multă cânepă și în așa măsură se făcea mai de mult. Să nu se razime în țara bumbac, care nu se face la noi în țară se aduce cu mari greutăți din alte țări calde. Odihoară nu se aducea atâta bumbac și totuși lumea nu-i simțea lipsa. Erau dese însă sămăcăturile de cânepă și în țara noastră se îmbrăcau în țesături trainice de cânepă și erau mulțumii. Erau apoi și mai multe țesături de in, fine și moi.

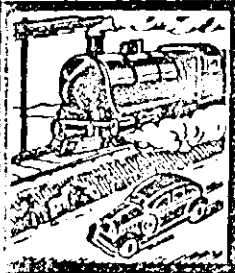
Așa era atunci și bine era.

Cânepa și inul, melița și fasul în țara noastră pe strămoșii noștri din întregul nostru Ardealului.

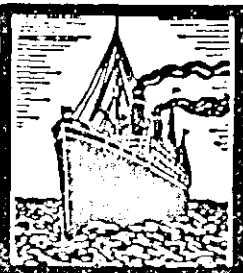
Namăi moda și poate și un pic de lenie a scos lumea din aceste bune obiceiuri și a dat-o după bumbac și giolgiari. Bumbacul și giolgiarile ne-au făcut să lepădăm roșul nostru, așa că azi trebuie să căutăm câte trei zile pe la porți pentru un moș bumbac.

Fasul harnic, războiul și spata pe care dea păcăză destul de bună și numai în țara noastră și cânepă, care să ne îmbrace trupul și în aceste zile grele și de lipsă mare.

După șase luni de război. S'au oliniț șase luni de când a început războiul în Europa. După șase luni de lupte între Franța și Nemți, lucrurile au rămas tot așa și la început. Francezii se arată tot mai crezătorii în biruință. La fel se arată și Nemții. — Se va vedea până în urmă, vor fi mai tari!

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

— Parlamentul și-a început lucrările — Noul ministru al Propagandei — Incercări de pace — Cum merge războiul în Apus și în Finlanda —

Deschiderea Parlamentului

În săptămâna trecută s'a făcut cu mare solemnitate deschiderea Parlamentului. Cuvântul de deschidere l-a rostit Malestarea Sa Regele în fața miniștrilor, senatorilor și deputaților adunați.

Malestarea Sa a făcut o amănunțită dare de seamă asupra situației României, arătând tot ce s'a lucrat până acum.

DI AL. VALDA A FOST ALES PREȘEDINTE AL ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

În ședința de Joi, adunarea deputaților a ales de președinte pe dl Alex. Valda-Voevod. Președinte al Senatului a fost ales din nou dl Constantin Argetoianu.

Tot în această ședință s'a făcut alegerea vicepreședinților și a comisiei care va întocmi răspunsul la cuvântarea M. S. Regelui.

Noul ministru al Propagandei

În fruntea ministerului Propagandei a fost numit dl Constantin Giurescu, în locul dlui ministru Al. Radian, care și-a dat mușamitul. Ca subsecretar de stat la acest minister a fost numit dl Vasile Stolca.

Războiul din Apus

Ca și în săptămânile trecute, pe frontul din Apus nu s'a întâmplat nimic însemnat.

În apropiere de Mosella un grup de Germani au pătruns într'un post englez din linia Maginot și au făcut 16 prizonieri englezi.

De asemenea se spune că avioanele engleze au sburat pe deasupra Germaniei și Poloniei și au aruncat manifeste în limba poloneză, pe pământul Poloniei.

Cine se atinge de Italia pierd

Italianii sunt hotărâți să câștige cât mai mult din războiul de azi.

Războiul care se crede că va izbucni în Răsărit primejdivește mult și interesele italiene. Deoarece o gazetă italiană scrie, că pentru ei toți care le vatămă interesele sunt dușmani și că cine se atinge de Italia va fi ucis.

Călătoria dlui Ribbentrop la Roma

Privirile lumii s'au îndreptat tot mai mult spre Roma. Italia n'a intrat în război, a rămas însă prin purtarea ei singura, care poate hotărâ de soarta războiului.

Nemții se silesc să și-o fiină prietenă. Englezii fac tot ce pot, ca să strice această prietenie și să tragă pe Italiani de partea lor.

Acum ministrul german d. von Ribbentrop a făcut o călătorie în Italia unde a stat de vorbă cu dl Mussolini și a fost primit în audiență și de Papa. De ce și-o fi plăcut iar oasele pe la Roma neostolatul ministru german, nu se prea știe. Se vorbesc multe. Unele gazete cred că această vizită se face pentru întărirea prieteniei cu Italia și pentru o împăcare a Germaniei cu Papa.

Tot despre această vizită se spune că ea

se face cu scopul de a face pe Italiani să mijlocească pace între Ruși și Finlandezi. Acest lucru îl socotesc unii ca o cale de împăcare și apropiere între Rusia și Italia.

O alianță între Rusia, Germania și Italia

Iată despre ce se vorbește mai nou. Germania se pregătește să dea o nouă lovitură Francezilor și Englezilor. Vrea adică să împăce Rusia cu Italia și să facă un fel de alianță îndreptată împotriva Angliei și Franței.

Călătoria ministrului Germaniei la Roma se crede că este făcută numai pentru a încheia această alianță.

Planul de pace al Americii

Trimisul Americii a colindat în săptămânile acestea capitalele țărilor mari din Europa. S'a oprit în fiecare. A stat de vorbă cu conducătorii țărilor. A căutat să vadă, cum ce ar vrea fiecare din țările care se războiesc.

Călătoria aceasta a fost tâlmăcită în fel și chip de gazetele din Europa. Fiecare voia să afle cum ce urmărește America și ce planuri are.

Un senator american a lăsat să se înțeleagă că America ar putea să propună un armistițiu (o încetare a luptelor) pe vreme de 30 de zile.

În acest timp țările se vor strânge din nou și vor căuta să facă pace și să pună capăt războiului.

Luptele din Finlanda

Cu toate că se vorbește de încercări de pace, în Finlanda se dau și acum lupte crâncene. În fața orașului Viipuri s'au dat bătălii sângeroase.

Mai puternice au fost atacurile pe care le-au desfășurat Rușii între Viipuri și Vuoksi.

Peste tot Rușii au înaintat foarte greu și cu pierderi mari, trebuind să plătească cu mult sânge fiecare metru din pământul Finlandei.

În armatele finlandeze luptă până acum peste 150 mii de voluntari suedezi, 50 mii voluntari norvegieni și 4000 de danezi. Deasemenea Englezii și Francezii le-au trimis numeroase arme, tunuri și tancuri.

Finlandezii s'au retras din Carelia, pe o nouă linie de întărituri, de unde se pot apăra mai bine.

Pace în Finlanda?

De mai multă vreme umbiau șvonuri, despre o pace în Finlanda. Se spunea că Germania n'ar fi prea bucuroasă de războiul pe care-l duce prietena ei Rusia și de aceea ar căuta să o împăce cu Finlanda. Acum s'au adevărit o parte din aceste șvonuri.

Tărguile de pace se duc acum în țara vecină a Finlandei în Suedia. Acolo și-au trimis Finlandezii și Rușii delegații lor.

Cum se va ajunge la pace nu se știe. Totul atârână de ceea ce vor cere Rusia și de puterea de împotrivire a Finlandei.

Se spune însă că acum cererile Rusiei sunt cu mult mai greu de împlinit ca în toamnă. De altă parte Francezii și Englezii spun Finlandei că ei vor ajuta-o până la capăt.

O mare păgânătate

Trei fete tinere își omoară copila-ii și-i îngropă în grădină

Doamne, câte păgânătăți și răutăți nu se mai întâmplă azi! Fapte, despre cari și-e și groază ca să vorbești auzi câte se petrec în fiecare zi și ceas.

Una, care le pune însă pare-că vârf la toate s'a petrecut în zilele acestea în comuna Cetireni din județul Iași.

Trei tinere fete din această comună au fost învinuite la jandarmi, că și-ar fi omorât copilașii, născuți din dragostea lor păcătoasă, și i-au îngropat în grădină

Gura satului

Nu se știa la început, cât adevăr are pâră. Dar așa-i gura lumii și mai ales a satului: revă. O astupă numai pământul. Așa a fost și cu purtarea tinerelor fete din Cetireni. Vorbă tot satul de vechile lor purtări, nu chiar de laudat. Aceia, cari știau mai mult decât alții, spuneau că o vreme fetele au cam călcat pe alături și că în curând aveau să nască rodul dragostei lor păcătoase.

Lucrul acesta îl vorbea satul tot dar fetele n'au născut nici un copil și atunci gura lumii a început a șopti că ele și-au omorât pruncii și i-au îngropat în grădina casei.

Păra...

Dintre cele trei fete bănuite de lucruri așa de urite, două sunt surori, surorile Bodriga, iar a treia o prietenă bună de-a lor, Ana Senghierici.

Tot mai mult au prins șvonurile despre purtarea tinerelor fete, până ce s'a aflat unul de le-a părț jandarmilor.

Aceștia au căutat lucrurile mai de aproape și, spre marea lor mirare, au văzut că vorbele satului sunt adevărate. Surorile Bodriga îndată după ce au dat naștere copiilor i-au omorât și îngropat în fundul unei grădini. Credeau că zăpada și apele primăverii vor șterge orice urmă a păcatului lor.

Cine sapă groapa altuia...

Și așa s'ar fi și petrecut lucrurile, dacă n'ar fi fost la mijloc și o răzbunare femeiască. Anume Ana Senghierici după naștere și-a ascuns trupul copilului ei în stogul de paie al vecinului. Și l-a ascuns așa de bine, că n'a fost găsit nici când palele au fost vândute și mutate în altă parte.

Ca să nu fie dată în vileag, făptușa a fugit într-o noapte la acela care cumpărase stogul de paie. A roscolit amănunțit paie, până a găsit trupul pruncului. L-a luat și l-a dus de la aruncat în fântâna unei vecine a ei, femeie văduvă și tânără.

În felul acesta mama nelegiuită voia să se răzbune pe vecina ei, cu care nu se prea avea bine.

S'a adevărit însă și acum vechea vorbă, că, »cine sapă groapa altuia, cade mai întâi el în ea«. Fapta ei a fost descoperită mai repede decât credea și nelegiuita mamă își va lua plata faptei ei. Au fost descoperite și prinse și cele două surori.

Judecata va hotărâ că ce pedeapsă li-se cuvine în lumea aceasta pentru o așa păgânătate, iar în lumea cealaltă vor avea să dea seamă înaintea judecății lui Dumnezeu.

Cetind cărțile nouă

— Alt bărbat, care dela nimica a ajuns la mare bunăstare, prin hărnicie proprie —

de Gavril Todica

Prevederea sau prudența

Nu i-a plăcut să facă salturi peste paterele sale. Îndecesebi nu i-a plăcut să facă datorii. I-a oferit mașina mare, instalații tipografice complete pe credit, să le plătească în rate. Nu i-au trebuit. Campăra numai de acele, pe cari le putea plăti din banii săi adunați.

La orice afacere nouă, ce o încheia, își zicea: „Cred că va ieși bine, dar se poate să iasă și rău. Se pregătea să întâmpine răul acesta, ca să nu fie mare, să nu-i facă prăgebe simțitoare. Dacă ar fi riscat mai mult, putea să câștige mai mult, încât să-și frângă gâtul.

Stăruința sau perseverența

Stăruința în ceace își propunea să facă. Când a început să editeze cărți, s'a făcut cu totul rob acestei îndeletniciri. Ani de zile nu a luat nici un ban din venitele editurii, ci toate le întrebunța mai departe în întreprindere, adică în alte tipărituri. El se mulțămia, pentru traiul său și al familiei sale, numai cu leafa ce o avea pentru îngrijirea tipăriturii „Curierului Judiciar”. Toată gospodăria (susținerea) și-o ducea numai cu leafa amintită, ca și când întreprinderea de editură, care creștea din zi în zi, nici nu ar fi existat, sau ca și când banii, ce treceau prin mâinile lui, ar fi fost bani străini.

A avut uneori necazuri, acasă, din cauza vicleșilor strămtorâte ce o duceau, dar nu voia să audă nimic. Se considera prins într-o mare bătaie, pe care trebuia neapărat să o câștige, iar „Victoria nu se câștigă decât cu sacrificii”. (Pag. 198).

Punctualitatea

Încă de tânăr se ținea punctuos de ceace era obligat să facă. Niciodată nu întârziea dela lucru. Mai bucuros mergea cu zece minute mai îngrăbi, decât cu o minută mai târziu.

Această punctualitate o respecta (ține) în toate afacerile. — Se necăjia când vedea pe alții că nu se silesc de loc, nici să vină la ora exactă, nici să-și împlinescă punctuos datorințele.

Respectarea și împlinirea cuvântului dat

Cuvântul dat era pentru el o lege. Trebuia să-și împlinescă, chiar și dacă împrejurările i-ar fi îndemnat să nu se țină de cuvânt.

Cumpătarea

În tot ce făcea, păstra măsura, cumpătul: nici prea-prea, nici foarte-foarte. Nu mânca mult, ca să nu-și strice stomacul. În viața lui nu s'a îmbetat niciodată.

Deși, dela un timp, întreprinderea îi aducea venituri însemnate, el a știut totuși să se lipsească de multe plăceri. I-ar fi plăcut bunăoară să umble tot cu automobilul. Totuși, în loc de automobil, își cumpăra mașina tipografică. Alte plăceri și gusturi le tot amăna.

Chiar și căsătoria a făcut-o foarte simplă, în ziua de 23 Iunie 1920, cu d-șoara Sofia Bărbulescu, fiica preotului Ioan Bărbulescu, din com. Retevoești (Jud. Muscel).

Ne afind potrivit să arunce bani pe tîmbălu, nici el, nici socrul său, a mers la Retevoești și a încheiat căsătoria civilă. Apoi la locuința socrului au făcut căsătoria religioasă, fără nici un invitat străin, decât membrii

familiei și nănașii (nani). Tocmai în timpul ceremoniei religioase se descărca o ploaie torențială, cu fulgere și tunete cumplite.

Tăcerea

A lucrat fără multă vorbărie. Hodorogeala goală îi supăra. Namal convorbirile (discuțiile) interesante, sau instructive (de învățături) îi atrăgeau.

Din cugetarea tăcută i-au ieșit cele mai sănătoase planuri, pe cari le-a și împlinit.

Plăcerea de a studia

a avut-o totdeauna, ca un dar prețios dela Dumnezeu.

Răvna sau ambițiunea

este datorința omului de a face lucruri bune și frumoase. Ambiția d-lui Georgescu a fost o întreprindere mare de editură, ceace a și făcut-o.

Un pic de noroc...

Di Georgescu se ridică cu toată puterea împotriva acelor, cari cred că ar fi fost ajutat de noroc în viața și întreprinderea sa.

„Nu prin noroc am ajuns unde sunt, ci prin lupte de zi cu zi” — scrie d-sa la pag. 272

„Când am rămas fără mamă, la 4 ani, și fără tată, la 14 ani, nu s'a putut spune că am fost băiat cu noroc. Când, lipsit de sprijinul părintesc, a trebuit să părăsesc liceul și să mă angajez ca ucenic la tipografie, să muncesc de dimineața până seara la atelier, iar noaptea, acasă la mine, să continui a învăța carte, nu însemnează că m'a favorizat norocul. Când, din leafa mea de 30-40 lei lunar, plăteam 10 lei unui profesor ca să învăț franceza (tot noaptea) și când mai târziu, după armată, am plecat la Paris ca să văd și să învăț lucruri nouă (dar și acolo continuând să lucrez ziua și să învăț noaptea), nu însemnează că eram un copil răsfățat al norocului orb. Și tot așa, cu tot ce am făcut în restul vieții mele.”

Negreșit, nu a fost norocos în înțelesul pe care îl dăm norocului orb. Cineva cumpără un loz cu 200 lei și-i este un milion la tragere. Acesta e un noroc (orb). Ori, merge cineva în pădure și la rădăcina unui capac găsește o pungă cu galbeni. Alt noroc (orb).

Di Georgescu nu a fost norocos în înțelesul acesta. Nu a cucerit viața cu noroc de acesta. Cu toate acestea, a fost ajutat de noroc. Dar în alt înțeles, pe care ni-l destăinuie tot di Georgescu, ici și acolo, în cartea d-sale. Un noroc în înțelesul destinului (soartei), despre care d-sa s'a apucat să scrie un roman, când se întrema din boala cea grea. Dacă i-ar fi ajutat destinul, sau voia lui Dumnezeu, putea muri în boala aceasta.

— A „avut norocul” să scape cu doi ani dela armată, iar nu cu trei, ca alți militari.

— A avut norocul să-și regăsească portmoneul cu bani, în Paris. Adecă să fie de omenie bălatul, care făcuse ordine în camera lui și-i găsește portmoneul, sub perină, când i-a așternut patul.

— A fost ajutat și de noroc, când și-a aflat de lucru în Paris. „La atelierul următor am avut mai mult noroc” scrie însuși di Georgescu, la pag. 98.

— A fost ajutat de noroc chiar și în copilărie, când trebuia să părăsească liceul; când

o boală neprevăzută îl împiedecase de a merge la școală de meserii; când în dimineața zilei de 15 Oct. 1899 își luă drumul la tipografie, spre destinul ce l-i hărăzise soarta — cum scrie d-sa la pag. 42.

— Avu noroc, că șeful de tipografie, vădit simțind ceva, când a spus lucrătorilor:

— Bălatul ăsta o să lase cel mai bun din toți! — și i-a dat lefșoara, începând săptămâna următoare, iar nu după o săptămână la alți ucenici, (chiar și cu clasele liceale).

— În fine, toate însușirile bune au fost un noroc dela Dumnezeu.

ȘTIRILE SĂPTĂMĂNIILOR

Înalții noștri Arhiepiscopul au venit acasă. Sâmbătă în 9 Martie înalții noștri Arhiepiscopul au sosit în pace acasă, venind din Roma. I. P. S. noastră mitropolit a plecat din Blaj cu trenul de sâmbătă noaptea spre Iași, mincă, deplin sănătos și bine dispus, dar cam obosit de lungimea drumului. Cu o săptămână înainte de aceasta duminică după amiază a luat la cale serbarea făcută în cinstea Sfântului Petru dela Roma.

Cununie. Multonoratul Octavian Buc, protopop onorat, paroh în Mintiu de Cioc, Victoria Rebreanu în preoteasă Ch. uză, au săvârșit cununia fiilor lor: *Ioan și Leontina* care au celebrat în biserica română unită din Cluj pe joi la 7 Martie 1940 d. m., — Felicitările noastre!

Școli preilitare de aviație. Mai multe fabrici însemnate s'au învovt să dea câte un lei lunar, pentru fiecare lucrător și funcționar pe care-l au, pentru ca din banii aceștia să se ridice câte o școală preilitară de aviație. Astfel, astfel de școli vor avea cât mai mulți elevi aviatori!

Un Român premiat de Italia. Un român de la Cluj a primit un premiu în bani, numit „San-Remo”, pe care în fiecare an îl dă Italia scriitor și om învățat. Anul acesta premiul „San Remo”, în valoare de 50.000 lei, l-a câștigat un scriitor român, dl. prof. Alex. Marcu dela Universitatea din București.

Cum vine nenorocirea. Nu trebuie să o așteptăm. Vine pe negândite și pe neașteptate. Femelele Maria Curoș din comuna Moleș, a căsătorit patul pe captor, unde s'a culcat împreună cu cel doi copilași ai ei. Noaptea, în vreme ce dormeau, s'a aprins așternutul sub ei. Un copilăș a fost ars de viu, iar celălalt și cu celălalt, înăbușit de fum, au murit în nesimțire. Când a venit bărbatul acasă, a găsit casa plină de fum și familia căzută în focul. De durere, bietul om a înecându-se în lacrimi.

Dela ceartă la cușt. Între frații Florian și Inca Teodor din Sarand era de mult vreme o dușmănie veche. Frații bun, el și Inca aveau de loc bine. În mai multe rânduri Inca Teodor spunea că are să omoare pe fratele său mai mic. În zilele trecute cel doi frați s'au întâlnit din nou, în casa tatălui lor. Aici Inca a început din nou. În cele din urmă Inca Teodor a luat un cușt pe care l-a implantat în pieptul fratelui său Inca Florian. Văzând trupul fiului său, acoperit de sânge, bătrânul Inca, tatăl lor, a sărit în tână.

Lucruri frumoase. În Anglia au fost înmormântați doi aviatori englezi, căzuți în lupte de pe mare. Trupurile lor sfârticate de bombe au fost aruncate pe țărâurile engleze. Ei li s'a făcut o înmormântare frumoasă. Trupurile eroilor din pământul Germaniei au fost așezate în sicrie înfășurate în drapel germane și urmași la groapă de regimente de soldați englezi. Aviatorii englezi au știut să dea ultimul onor dușmanilor, căzuți pentru țara lor. Partea li înfrăș se pe toți. Trupurile morților germani își dorm somnul de veac alături de soldaților englezi, în pământ străin. La înmormântarea lor nu se va opri nimeni din celălalt, doar mamele și iubitele morților englezi vor privi cu milă și spre mormintele străinilor și vor lăsa să cadă o lacrimă și pentru ei.

Când se urăsc și se războie femeile. De multeori femeile sunt mai războioare și mai rele decât bărbații. Și dacă războiul se poartă asupra dușmanilor n'o poate face prietenii bărbați, atunci o face cu armele care-i stau în îndemână și pe cari le poate mânui mai ușor. Uneori cantă să și răpună dușmanii cu armele. Femeia Maria Marcovercu din Chereșul-mare purta de multă vreme o dușmărie mare, vecinei sale Ana Ștefănescu. Într-o noapte Maria Marcovercu s'a furișat în curtea vecinilor și i-a aruncat o murdărie în straturile și mustul cuie de curând. Așa a crezut că trebuie să se războie. Ana Ștefănescu nu lăsat nici ea mai pe jos și și-a părut dușmăria în jandarmi cari au înalțat pâra mai departe. Și dintr'o dușmărie de nimica cele două femei bat de asta toamna drumul judecătoreștii și advocaților.

Dare pe neînșurător. Printre legile cari au anunțat acum în parlamentul țării este și legea prin care se pune dare pe cel neînșurător. Astfel pe viitor toți aceia cari nu vreau să se înșoare vor avea de plătit o anumită dare Statului. Legea hotărăște vârsta dela care cineva trebuie să plătească dare și vârsta până când trebuie să plătească această dare. Vor plăti de această dare aceia cari au un salariu mic, care nu le îngăduie să-și țină o familie.

Un tren cade în mare. Din cauză că a fost îndreptat greșit un tren de marfă din Spania, a intrat în gară pe o linie care ducea în mare. Locomotiva și șase vagoane încărcate cu vite au căzut în mare. Focistul locomotivelor și toate vitele cari se aflau în cele șase vagoane s'au înecat.

Un prim-ministru englez cerșește în Londra. Gazetele englezești povestesc un lucru foarte minunat, întâmplat în Londra, mai în zilele trecute. Anume, jumea a văzut într'o zi pe fostul prim-ministru, lordul Baldwin, îmbrăcat în haine de cerșetor și cerșind la ușa unei catedrale. Mirași de acest lucru, mai mulți gazetari și trecători l-au întrebat că pentru ce cerșește. Lordul Baldwin le-a răspuns următoarele: — Cine ar fi crezut vreodată că un fost prim-ministru va trebui să cerșească? Ei, așa-i războiul! După aceasta dl Baldwin, arătat că nu cerșește pentru el, ci împreună cu mai mulți prieteni politicieni, au luat hotărârea, să adune daruri pentru orfanii și văduvele de război, iar lucrul acesta să-l facă în strale de cerșetori. Încercarea lor a prins rădăcini numai într'o singură zi au strâns 5000 de lire sterline, adică vr'o 3 milioane de lei.

Un fiăcău omează pentru o batistă. Multe nu face omul la mânie și pentru un lucru de nimic, adeseori răpune o viață de om. La o nuntă din Cenadul-mare s'a întâmplat un omor pentru o batistă. Fiăcăul Ramon-

tal Eagen, jucând cu fata Maria Redu a băgat de seamă că fata are o batistă streină în ea. Cuprins de mânie a stăruit pe lângă fată să-l spuie că dela cine o are. În cele din urmă fata la ascultat și i-a spus că o are dela un alt fiăcău din sat, anume Csorsk. Din acest locu de nimica a început o ceartă mare între Ramontal și Csorsk apoi o bătălie în lege la care au luat parte și ceilalți fiăcăi dela nuntă împărțiți în tabere. Bătălia a fost oprită de nuntași și tinerii s'au împărțiat. În drum spre casă Csorsk și prietenii săi au fost așteptați de Ramontal și mai mulți fiăcăi din sat. Cu parii smulși dintr'un gard s'a inclinat o pârtaie cumplită, până ce tânărul Molnar Iosif a murit în urma loviturilor primite. Bătăiașii ucigași au fost arestați și trimiși la închisoare. Așum procesul li-se va judeca nu peste mult. — Și așa ajunge omul într'o mânie, dacă nu se știe stăpâni.

Cumpărați unelte și mașini agricole bune și ieftine

Țara noastră, fiind o țară de plugari, are lipsă de unelte și mașini agricole bune, pentru a putea face lucrările la timp și în condițiuni bune.

Având la îndemână unelte și mașini agricole bune, munca plugarilor este mult ușurată, lucrările se fac la timp și mai repede și se fac bine.

Trebule să arătăm deasemenea că, întrebându-se mașini bune, facem economie, nu numai la timp, ci și de simțurile folosite, un lucru foarte însemnat pentru plugarii noștri.

Importanța uneltelor și mașinilor agricole este astăzi de toți recunoscută, așa că nu trebuie să mai stăruim asupra acestui lucru. Să vedem, însă, cum pot plugarii să-și cumpere uneltele și mașinile agricole de cari au lipsă, în timpul cel mai scurt și cu prețuri ieftine.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Camerele agricole și Ocoalele agricole, vine și de data aceasta în ajutorul plugarilor noștri.

Astfel, prin aceste instituții, agricultorii pot comanda tot felul de unelte și mașini agricole dela Uzinele Reșița în următoarele condițiuni:

1. Uzinele dau o reducere de 5% din prețul de fabrică.

2. Plătesc cheltuielile pe C. F. R., așa că agricultorii primesc uneltele și mașinile comandate, la gara cea mai apropiată, fără a mai plăti nici o sumă peste prețul de fabrică.

Pentru lămurirea agriculturilor noastre, dăm mai jos câteva prețuri, după catalogul dat de Uzinele Reșița:

Una trupașă MW5 (schimbător)	875	Lei
" " L5MN	530	"
" " D6MN	710	"
un plug RSB5N	1575	"
" " D5MN	1650	"
" " D6MN	1800	"
un plug schimbător MW5	2325	"
una grapă CBN11	950	"
un cultivator cu 9 ghilare	4010	"
una prășitoare	950	"
semănătoare de porumb cu 2 rând.	1850	"

Din prețurile acestea, se face o reducere de 5%.

Ing. agr. Ioan Galu

Cum se face oțetul de vin

Oțetul pe care-l cumpărăm cu bani scumpi dela prăvălie și-l poate face orice gospodină acasă, din vin bun sau oțet, precum și din spirit ori borhot de prune.

Cel mai bun oțet este însă cel de vin. Acesta se face în felul următor: Luăm un butol nu prea mare, cu două funduri. În fiecare fund facem câte o gaură de 3-4 cm., pe care le astupăm cu o pânză de sârmă deasă ori cu vată, ca să nu intre praful. Ușăm pe dinăuntru doagele butolului cu oțet cald. După ce am făcut aceasta turnăm în butol vin bun sau oțet, dar care să nu fie prea tare. În acesta punem mla (drojdie de bere) și două litri de făină de secară sau țărățe de grâu. Ținem apoi butolul într'un loc calduros.

De obicei căpătăm un litru de oțet, dintr'un litru de vin. Când oțetul s'a făcut, îl scoatem și-l păstrăm în sticle, după ce l-am strecurat.

In postul mare citiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin“

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	6
4.	Darul lui Dumnezeu	6
5.	Adevărata fericire	6
6.	Taina spovedaniei	15
7.	Tăcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	50
8.	Legea strămoșească	15
9.	Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	25
10.	Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	20
11.	Tainatanelor, sfânta cuminicătură	8
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13.	Durerea, sora noastră nedespărțită	12
14.	Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	34
15.	Cărticica mirilor	6
16.	Cărticica soților de căsătorie	8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	6
18.	Cum să ne creștem copiii	8
19.	Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40

In editura „Sfânta Unire“ Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini 20
Toate aceste broșuri sunt scrise de p. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului“ Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Judecătoria Rurală Iernut

Nr. G. 950/1939

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc dela Judecătoria Rurală Iernut, publică că pe baza deciziunii Nr. C. 537/1938 al Judecătoriei Rurale Iernut în favorul recl. Dr. Emil Muthu adv. pentru încasarea creanței de 1994 Lei cap. și acces. fixăm termen pe ziua de 20 Martie 1940 a. m. la fața locului în comuna Bord se vor vinde prin licitație publică, un car pentru vite, una vacă albă, 3 care fân, 20 ferdele grâu în valoare de 7900 Lei în lipsă de concurenți și în caz de nevoce și sub prețul de estimare.

Iernut la 26 Februarie 1940,

Delegat judecătoresc:

ANDREI BARABAȘ

92 (1-1)

Nașcu Bogdan preot (5149). D-Voastră ați avut rest pe 1939 -38 lei pe care i-am trecut acum și tot odată am trecut 1/2 Lei pe 1940. Bogdan Simion a avut restanță pe 1939 pe care a-ți achitat-o acum. Din cauza aceasta nu s-au trimis calendarele.

Of. Parohiale gr. cat. Șard. Abonamentul DV este, achitat până la 1 Ianuarie 1941.

Of. Parohial gr. cat. Vintire (224 c.). Numerii dela 1 Februarie a. c. nu Vi-i putem trimite pe toți, fiindcă nu mai sunt. Vă trimitem începând cu No. 8 din 25 II a c

Solomon Trif (5572). Calendarul Vi-l'am trimis și DV. ca și la toți abonații cari au fost în regulă cu abonamentul. Nu e vina noastră dacă nu l-ați primit.

Petru Anca cleric (6875) Nu vă putem trimite toți numerii începând cu Ian. 940, fiindcă nu-i mai avem. Vii trimitem însă începând cu No. 8

Solomon Trif Nr. 5572. Ai dreptate că „făgădușul e bucuria nebunului”, dar nu noi suntem de vină dacă cineva a furat calendarul trimis de noi încă la 22 Decembrie. Ți-am trimite altul, dacă am avea, dar nu mai avem nici unul. Dacă l-am putea prinde pe hoț, l-am da noi lui, și până l-ar pedepsi legea. Dar prin câte mâini trece un calendar, de când pleacă dela Blaj și până ajunge la Frata?

Pușcaș Victor-Dobrin. Bani, despre cari ne scrii, s-au sosit la noi, așa că să faci întrebare la posta unde ai depus banii.

Ilie Luca - Cămărașul. Bani trimiși în 1936 cu recipisa Nr. 14 i-am primit și trecut în abonament pe 1931. Suma de 300 Lei trimise în 20 Ianuarie am primit-o și am trecut-o în modul următor: 30 lei pe 1931, 180 pe 1932 și 90 pe 1933. Mai aveți de plătit: 60 lei pe 1933, 150 lei pe 1934, 150 lei pe 1935, 150 pe 1936, 150 lei, pe 1938, 150 lei pe 1939, în total 960 lei.

Of. Parohial gr. cat. Bolintineni. Nu vă putem trimite numerii începând dela 1 Ian. 940, fiindcă nu i mai avem. Vă trimitem începând cu No. 8

Alexandru Nistor preot (5049). Bani i-am primit în 22 I. 940. Mai aveți restanță pe 1940.

Avram Comiza (6892). Calendar nu mai avem.

Dănuț Vasile (5146) Am primit dela DV. 320 lei în 17 X 939. Mai aveți restanță 174 Lei, până la 15 III 940. Ziarul de la noi Vi-se trimite regulat.

Coste Ioan Nucu (6330). Mai aveți restanță 70 lei pe 1938, 150 lei pe 1939 și 150 pe anul 1940.

Dumitru Benea (4840) Calendarul nu l-ați primit, fiindcă pe 1939 mai aveți de achitat 50 lei. Acum mai aveți pe 1940 de achitat 50 lei.

Octavia Lupeanu (126). Calendarul l-ați primit gratuit.

Ioan Fizitea preot (259 c.). Dela noi se expediază regulat ziarul în fiecare miercuri. Vă rugăm, reclamați la poștă pentru neprimirea ziarelor.

Petru Berinde preot (203 c.) Nu Vă putem trimite numerii ce ne-ați cerut, fiindcă nu mai avem de cât în colecții. Vă trimitem 47 ex. numai începând cu data de 17 III 940 cu No. 11 al ziarului.

Man Vasile-Vicu (4246). Am primit banii ce ați trimis.

Gheorghe Ciorogar cantor (4246). Am primit banii ce ne-ați trimis.

Păr Emil Stantislav Urmeniș De aici înainte vă merg 34 exemplare din „Unirea Poporului”. Suma de Lei 2108 am primit-o dela Sf. Voastră personal în 17 Ianuarie 1940, de aceea n'am mai chitat-o și în gazetă.

Chităm cu mulțumită următoarele abonamente:

Câte 150 Lei: Betea Șt 2674, Butur O. 6818, Dr. Peteau V. 1928, Socol V. 268, Fodor I. Mărginean 3339, Pulchița I., Turcu D. 5021, Codrean G. 6570, Stanislav G., Sângeorgean T. 6416, Gherman Tr., Fechete J 5580, Gulin A., Moldovan Ioan Țicmandru.

Alte sume: Jurma V. 4071, Lei 300; Jucuți Gh. 2161, Lei 435; Dna Cosma V. 5785, Lei 325; Of. par. Șieu-Măgheruș Lei 398; Șuteu N. 6876, Lei 100; Ciortea I. și Lazar A. 4009 și 6424, Lei 300; Bogdan N. 5149 și 5150, Lei 300; Selegean P. 5461, Lei 100; Dna Rațiu A. 2098, Lei 300; Hotica I. 6873, Lei 75; Anca P. 6874 și 6875, Lei 100; Târnavean A. 3716, Lei 450; Todoran A. Canton, America Lei 533; Roca A. Lei 300; Coste N. S. 6410, Lei 75; Solomei T. 5407, Lei 183; Mărginean I. Lei 300; Dna Sabău M. Lei 40; Mesaroșiu I. 1783, Lei 300; Biska I. Lei 100; Libr. Doina Beiuș, Lei 75; Grigori Gh. 4840 și 5985, Lei 300; Dancu D. Lei 225; Papiu C. 4541, Lei 400; Monea V. Lei 271; Olea P. Lei 200; Vida L. 499, Lei 200; Libr. Rom. Lei 54; Chișu V. 5442,

Lei 62; Of. Par. Suciagu Lei 230; Of. par. Semlac, Lei 330; Petricean Șt. Lei 200; Nemeș G. 5326, Lei 100; Mureșan I. Lei 75; Gh. Suciu, America, Lei 600; A. Donea Donescu Lei 450; Tauber M. Lei 300.

Serban Ioan Nr. 6763. Noi Vă trimitem gazeta regulat Intrucât n'ați primi-o, avizați-ne.

Anton Erdeș Nr. 2896. D. V. sunteți abonată din 1929. Ați plătit regulat în fiecare an, afară de 1937. Bani sositți la 19 August 1938 s'au introdus deci în datoria de pe 1937. Intrucât ați fi trimis abonamentul și pe 1937, Vă rugăm reclamați la poștă, că la noi nu se găsește urmă de primirea acestor bani. Sunteți deci în restanță cu plata abonamentului pe 1939 și 1940.

Vancu Ioan a Petrii Nr. 6308. Nu ați primit calendar pentru că nu ni-ați trimis întreg abonamentul pe 1939, iară noi numai aceluia le-am făgăduit calendar cari ni-au plătit abonamentul în regulă până la 31 Dec. 1939. Calendar nu mai avem de mult. Iar DV. sunteți în restanță din abonamentul pe 1939 cu 15 Lei, căci 15 Lei s'au trecut pe 1938. Dacă ne scriați mai iute, Vă scriam cu cât sunteți dator, ne trimiteați restanța, iar noi Vă trimiteam calendar; acum nu mai avem decât unul pentru noi.

Stanci Gligor Nr. 441. Noi V'am trimis calendarul. Cineva a trebuit să Vi-l fure. V'am trimite bucurios altul, dar nu mai avem.

Celorlalți abonați cari ni-au scris le vom răspunde în Nr. viitor.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

De vânzare

Imobilul din Mediaș strada Geții No. 12. Licitatia se va ține în ziua de Sămbătă 80 Martie 1940 ora 11 a. m. la sediul Băncii Naționale din Blaj (localul Băncii Patria).

Amatorii vor depune cel mai târziu până la începerea licitației o garanție în numera de 5% din prețul oferit.

Banca Națională a României își rezervă de a decide. 27, (1-1)

Oficiul parohial gr. cat din Ghimeșfăget (jud Ciuc)

Nr. 14 1940

Concurs la post de cantor

Pentru postul de cantor în parohia Ghimeșfăget, devenit vacant prin deces, se publică concurs cu termiaul de 1 Martie a. c., pe lângă următoarele emolumente și condițiuni:

1. Locuință corespunzătoare, grădiniță de legumi, superedificate economice (cari se vor face acum, cantorul vechiu locuind în casele proprii). 2. opt jugh. fânaț de munte, sesiune cantorală, obținută prin R. A. — Impozitul după sesiune îl plătește parohia. — 3. Dela 200 familii câte 20 Lei anual, și dintre acestea dela circa 100 familii lemne de foc, pe cari ceilalți le taie în stânjeni. — 4 Dela alte 50 familii câte 20 Lei anual. — 5. Pentru anul prim de serviciu (pentru greutățile începutului) un ajutor lunar de 500 Lei, total 6000 Lei, din casa blsericiei. — 6. Terțialitatea din stolarele îndatinate (cam 60 înmormântări și 30 cununii la an). — 7. Va asista absolut în fiecare zi la Sf. Liturgie, primind terțialitatea stipendiului obișnuit, cu excepția liturgiei înaintesfințitelor, pentru care nu este nici un stipendiu, precum și la vecernie în dumineci și sărbători. — În dumineci și sărbători dela pomenirile obișnuite a le morților terțialitatea.

Concurenții își vor trimite până la termen a) Extrasul de botez (că's greco-catolic); b) Diploma de cantor, în copie simplă, verificată de preotul local; c) Certificat de serviciu și moralitate dela preot, care va fi trimis direct oficiului parohial din Ghimeșfăget, de către preot. — Concurenții se vor prezenta în ori și care duminică pentru probă, dar cheltuielile de deplasare nu se restituie. — Anul prim e de probă, și cantorul devine definitiv numai după hotărârea curatoratului, adusă la expirarea anului.

La cerere pe o simplă carte postală, de la tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

informațiuni mai detaliate doritorilor subnatul.

P. O. frați preoți sunt rugați a face cunoscut acest concurs celor pe cari li privește Ghimeșfăget, la 15 Ianuarie 1940.

Victor Gorga
paroh

(22) 1-1

Banca „VICTORIA” s. p. a. din Agrișteu, jud. Tulcea
Registru Bancar Nr. 5/1935

Publicație

CONVOCARE. Domnii acționari ai Băncii „Victoria” s. p. a. sunt convocați la a XIII-a adunare generală ordinară și extraordinară pentru ziua de 7 Aprilie 1940 în localul Băncii „Victoria” s. p. a. din Agrișteu, jud. Tulcea. Ordinea de zi la adunarea generală: 1. Aprobarea de seamă și a Bilanțului lacheiat la 31 Decembrie 1939. 2. Descărcare consiliului de administrație și a cenzorilor de gestiunea anului 1939. 3. Alegerea consiliului de administrație și a cenzorilor. 4. Stabilirea mărcii prezente pe anul 1940. 5. Eventuale propuneri.

Ordinea de zi pentru adunarea extraordinară: 1. Stabilirea capitalului real conform art. 62 din Legea Bancară.

(31) 1-1

CONSILIUL DE ADMINISTRARE

De vânzare

mai multe varietăți de vițe altoite și anume:

1. Riesling italian pe Rip. X Rupestris 3.309, 1000 b. a.
2. Silvan verde (Neuburger) " "
3. Muscat Ottonel " "
4. Feteasca regală " "
5. Pinot gris (Rulendi) " "
6. Fetească albă " "
7. Gordan " "
8. Riesling italian pe Rip. portalis " "
9. Refuz-Ali pe Rip. X Rupestris 3.309 bucata a

Pepinierea de vițe „BĂRBAT” Sâncel p. Blaj
(26) 1-2.

JUDECĂTORIA MIXTĂ DICIOSĂNMARTIN CIUC

No. 2/1940 cf.

No. Eș. 32/1940 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

La cererea de executare făcută de urmăriții Casa de păstrare și banca de credit Cluj contra urșitului Korodi Ioan și Korodi Elisabeta măr. Tordai A.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională cecece privește porțiunnoa urmăriților din imob. în comuna Diciosănmartin din circumscripția Tribunalului Târnava-Mică înscrise în prot. fund. Nr. 16 +1 top. 114/1, cu prețul de strigare de 15 000 lei pe încasarea creanței de 15.691 Lei capital și acces. a mărtoarei susnumite, 1838 Lei a fiscalului, 3893 lei și acces. a Băncii Generale de Credit s. a. Diciosănmartin 16.734 Lei cap. și acces. a firmei „Transilvania” fostă Edmund Szász fiul lui Ludovic Schatz ș. a. Cluj.

Licitațiunea se va ține în ziua de 19 Aprilie 1940 ora 10 în localul oficial al judecătoriei Strada Regele Ferdinand Nr. 28 ușa Nr. 13.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe preț mai mic decât prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datori să depună la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare numerar, drept garanție.

Judecător: Dr. VERMEȘ m. p.
aj. director cf. OGREAN m. p.

(28) 1-1

Nr. 32/1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică caza deciziei No. G. 465/1937 a judecătoriei din Blaj în favoarea reclamantului Costea Ioan reprezentat de avocatul Dr. Ioan Bianu pentru încasarea creanței de 12.980 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe 22 Martie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Glogoc la dom. urmăritului No. C. 24 unde se vor vinde licitațiune publică judiciară 1500 litri vin, 8 vase gologoc și 2 hambare în valoare de 19.500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dat în Blaj la 4 Martie 1940

(30) 1-1

DRAGOȘ BUCUR
portărel

Prin BONURI DE INZESTRAȚIE
Vă apărați viața și căminul